

ceva, oare cine etc. Afară de aceste mai sunt: tot, altul, cel lalt, nimeni etc.

Observare. Unele dintre pronume se apropie foarte mult după înțeles de numeralele n hotărâte.

NUMERALUL

Atât cu numeralele hotăritoare, cât și cu cele nehotăritoare putem forma prin derivațiune sau compunere alte numerale.

Din numerale cardinale se formează prin derivație numeralele ordinare, punând înaintea cardinalilor articolul *al* și în urmă articolul *le* sau *a*. La articolul *le* se mai adăogă și invariabilul articolu pronominal «*a*» *d. e. Al-doi-le a, al treilea, al patrulea etc. Un sau o face ânteiu sau ântâia.*

Dintre numeralele cardinale numai cele zece d'ântâiu sânt simple. Toate cele-alte se formează de la aceste prin compunere. *d. e. punând prepozițiunea spre înaintea celor nouă numere, formăm un spre-zece, doi (sau două-spre-zece), etc.*

Tot aceste numere, unindu-se cu zece, formează numerile: două-zeci, trei zeci, patru-zeci, etc. În loc de zece-zeci se pune vorba «*o sută*» și în loc de zece sute «*o mie*» etc.

Când voim să adăogăm la zece câte o unime, le numim prin conjunțiunea *și*, *d. e. două-zeci și unul sau una, etc.*

a) Distributivele se formează punând înaintea cardinalilor vorba: *câte*, *d. e. câte unul, câte una, câte patru etc.*

b) Multiplicativele se formează, punând înaintea cardinalilor prepozițiunea «*de*» și în urmă silaba «*ori*» (unu face odată) *d. e. de două ori de trei-ori etc.*

Numeralele se întrebunțează ca adjective sau ca substantive (câte odată chiar ca adverbe), *d. e. El a fost de două-ori (de trei-ori, de zece-ori etc.) la noi.*

a) Ca adjective se întrebunțează numeralele cardinale de la unul până la nouă-spre zece, *d. e. Un om, zece pere etc. și toate cardinalele, d. e. Antâiul om s'a numit Adam.*